

РЕШЕНИЕ

№ 1405

гр. София, 07.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 13.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Владова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **8640** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 38 ал. 6 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Производството е образувано по жалба на Я. Л. Н. от [населено място] срещу решение № Ж - 149/2013 от 05.08.2013г. на Комисията за защита на личните данни, в частта, с което е обявена за частично основателна негова жалба рег. № Ж – 149 от 08.05.2013г. срещу [фирма] и в частта, с която е прието, че по заявление вх. № 18.08.2012г. на жалбоподателя [фирма] е отговорил с писмо изх. № 66393 от 28.08.2013г. пълно и обстойно относно възражението за надвнесени суми и начина на изчисляването им, като в тази връзка е приел, че в тази част не е налице мълчалив отказ за предоставяне на поисканата информация и съответно в тази част жалбата на Я. Н. до КЗЛД е неоснователна.

В жалбата си жалбоподателя твърди, че оспореното решение в оспорената му част е незаконосъобразно, поради това, че е постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Твърди, че е направил доказателствени искания пред комисията да бъдат събрани доказателства относно това писмо изх. № 66393 от 28.08.2012г. връчвано ли му е от [фирма] и въобще изпращано ли е до него, тъй като не е получавал това писмо. Твърди, че тези искания не са уважени от комисията и в нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК тя е издала оспореното решение без да са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая и без да са събрани служебно относимите

доказателства. На второ място твърди несъответствие с материалния закон, тъй като посочва, че ЗЗЛД вменява в задължение на администратора на лични данни при направено запитване до него да отговори, като отговора съответно следва да бъде доведен до знанието на искателя, като му се връчи по предвидения за това ред. Твърди в конкретния случай, че това не е станало, поради и което като е приел обратното и е приел, че само отговора е достатъчен без значение дали е връчен или не на адресата, комисията е издала оспореното решение в противоречие с материално правните норми. Иска оспореното решение в оспорената му част да бъде отменено. Претендира разности с молба от 23.10.2013г. (стр. 299 от делото).

Ответникът по жалбата Комисията за защита на личните данни, чрез процесуалния си представител юрк. Ч., твърди на първо място недопустимост на жалбата, поради липса на правен интерес, тъй като твърди, че жалбата на Я. Н. до КЗЛД е уважена и съответно за него актът е благоприятен. Алтернативно твърди неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспореното решение. Иска жалбата да бъде оставена без разглеждане и производството по делото да бъде прекратено, алтернативно иска жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юристконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни [фирма] с писмено становище твърди неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспореното решение на КЗЛД.

Заинтересованата страна [фирма] не изпраща представител в открито съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

Жалбоподателят е уведомен за оспореното решение на 08.08.2013г., жалбата е подадена на 19.08.2013г., т.е. в законоустановения 14 дневен срок. Жалбата е подадена от страна - адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Воден от гореизложеното настоящият състав намира, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Производството пред административния орган е образувано по жалба вх. № Ж - 149 от 08.05.2013г. на Я. Л. Н. с твърдения за нарушения на ЗЗЛД от страна на [фирма], изразяващи се в това, че липсва произнасяне в законоустановения 14 – дневен срок на администратора на лични данни по две заявления с правно основание чл. 26 от ЗЗЛД, подадени по електронен път и заведени с рег. № 35038 от 27.07.2012г. и вх. № 38034 от 18.08.2012г. Във връзка с изложението в жалбата, по която е образувано настоящото съдебно производство настоящият състав намира, че съдебното производство е само относно частта на решението на КЗЛД, в която не е уважена жалбата на Я. Н. по отношение на произнасянето по негово заявление до [фирма] вх. № 38034 от 18.08.2012г., по което е представен отговор изх. № 66393 от 28.08.2012г.

По преписката е установено, че Я. Н. е имал сключен договор с [фирма] от 09.09.2010г., който е бил прекратен на 25.07.2011г., поради прехвърляне на номера. Не е спорно и че Я. Н. е сключил на 04.09.2012г. нов договор за предоставяне на мобилни услуги, като не е спорно, че физическото лице е дало изричното си съгласие при сключване на договора за предоставяне на мобилни услуги личните му данни да бъдат обработвани от М-тел за целите на сключения договор, както и предоставяни на трети лица с цел събиране на дължими суми. Комисията е приела за безспорно установено, че е подадено заявление с правно основание чл. 26 и чл. 28 от ЗЗЛД с вх. № 38014 от 18.08.2012г., с което Я. Н. е поискал от М-тел да му предостави цялата информация,

която дружеството притежава за получателите, различни от [фирма], на които са разкрити или продължават да се разкриват личните му данни. В допълнение е поискал да му бъде предоставена информация и относно обема на данните, които са предоставени, както и получателите и правното основание за предоставянето им, както и в частност дали са предоставяни негови лични данни на [фирма].

Въз основа на това искане КЗЛД е приела, че с писмо изх. № 66393 от 28.08.2012г. администратора на лични данни [фирма] е отговорил на подаденото заявление, като е отговорил пълно и обстойно на възраженията за надвнесени суми и начина на изчисляването им, посочен е и обема на предоставените лични данни на жалбоподателя, посочено е и че личните данни са предоставени на агенция за събиране на вземания, но не е посочено коя е тя и дали лични данни са представяни на [фирма]. В тази връзка комисията е приела, че по отношение на обема на предоставените данни, които са разкрити е отговорено на заявлението на жалбоподателя и не е налице мълчалив отказ, а по отношение на поисканата информация на кого са предоставени и дали са предоставени на [фирма] не е отговорено на искането на жалбоподателя е и налице мълчалив отказ.

От административната преписка се установява, че приложено е писмо с изх. № 66393 от 28.08.2012г., не са представени доказателства същото да е връчвано на жалбоподателя или той да е бил въобще уведомяван за него.

Жалбоподателят и заинтересованите страни са били уведомени за образуваното административно производство по предвидения за това ред. Дадена им е възможност да бъде взето становище по жалбата на Я. Н.. Насрочено е за разглеждане в заседание на комисията на 03.07.2013г., за което заседание страните са били редовно уведомени. Жалбата на Я. Н. е разгледана на открито заседание на Комисията от 03.07.2013г., като по протокол № 22 от същата дата комисията е взела решение, че подадената жалба е частично основателна съответно с 5 гласа „за”, 0 гласа „против”.

Въз основа на горното Комисията е издала оспореното в това производство решение. Разгледана по същество жалбата се явява основателна по изложените по – долу съображения.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспореното решение е издадено от компетентен орган – комисията за защита на личните данни - в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 38 ал. 2 от ЗЗЛД. Оспореният акт е издаден при спазване на предвидената от закона форма, на при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и при неправилното приложение на материално правните разпоредби, по съображенията изложени по - долу.

Според определението на [чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД](#) Комисията за защита на личните данни, е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. Тази своя функция Комисията осъществява упражнявайки предоставени от закона правомощия посочени в [чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД](#). Комисията осъществява цялостен контрол за спазване на нормативните актове в областта на защита на личните данни - [чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД](#). Този административен орган е оправомощен и да разглежда жалби срещу актове и действия

на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон - [чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД](#). С разпоредбата на [чл. 12 от ЗЗЛД](#) на председателя и членове на комисията или на упълномощени от тях лица от администрацията са възложени правомощия за осъществяване на контрол чрез предварителни, текущи и последващи проверки, които съгласно [чл. 12, ал. 7 от ЗЗЛД](#) завършват с констативен акт, като в случаите, когато е установено нарушение констативният акт е акт за установяване на административното нарушение по смисъла на ЗАНН. От анализа на посочените законови разпоредби се стига до извода, че органите, които осъществяват контрол за спазване на ЗЗЛД са: 1 / Комисията на основание [чл. 10, ал. 1, т. 7](#) по реда на [чл. 38](#) и [чл. 39](#) от ЗЗЛД и 2 / Председателят на КЗЛД и членовете на комисията или упълномощени от тях лица от администрацията на основание [чл. 12 от ЗЗЛД](#).

Редът, по който се осъществяват двата вида контрол е различен. Когато Комисията е сезирана с жалба от физическо лице, което твърди, че са му нарушени правата по ЗЗЛД, както е в конкретния случай, тя се произнася, съгласно [чл. 38, ал. 2](#) с решение, какъвто е конкретния случай. Съгласно дадените от закона в този случай правомощия тя постановява решение, с което може да се произнесе в следния смисъл: а / да даде задължителни предписания, б / да определи срок за отстраняване на нарушението и в / да наложи административно наказание, като в правомощието на комисията е да реши коя от мерките да приложи.

На първо място основателно е възражението на жалбоподателя, че оспореното решение е постановено при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Това е така, тъй като съдът намира, че оспореното решение на комисията е постановено без да са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за случая, задължение съгласно [чл. 35](#) от АПК и без служебно да са събрани относимите към спора доказателства, задължение, изпълнено по [чл. 36](#) от АПК. Основателно е възражението на жалбоподателя, че административния орган не е обсъдил възражението, че не му е връчено писмо изх. № 66393 от 28.08.2012г., с което заинтересованата страна [фирма], твърди, че е предоставил исканата информация, както и не е събрал доказателства относно това изпратено и връчено ли е това писмо на жалбоподателя. Това настоящият състав намира, че представлява съществено нарушение на административно производствените правила. Освен това настоящият състав намира, че е допуснато нарушение и поради това, че видно от мотивите на оспореното решение комисията е приела, че част от жалбата, с която е сезирана, посочена по – горе е неоснователна, но липсва диспозитив в оспореното решение, с което жалбата е отхвърлена частично. Посоченото представлява и нарушение на изискването за форма и съществено нарушение на административно производствените правила, тъй като по съществото си представлява непроизнасяне по жалбата в тази ѝ част.

На второ място съдът намира за основателно възражението на жалбоподателя и за това, че оспореното решение е издадено в противоречие с материално правните разпоредби на закона. Съгласно [чл. 26, ал. 1](#) от ЗЗЛД, всяко физическо лице има право на достъп до отнасящи се за него лични данни, като съгласно [чл. 28, ал. 1, т. 1](#) и [т. 2](#) от ЗЗЛД, при упражняване на правото си на достъп физическото лице има право по всяко време да поиска от администратора на лични данни: 1. потвърждение за това, дали отнасящи се до него данни се обработват, информация за целите на това обработване, за категориите данни и за получателите или категориите получатели, на които

данните се разкриват; 2. съобщение до него в разбираема форма, съдържащо личните му данни, които се обработват, както и всяка налична информация за техния източник.

Заинтересованата страна [фирма] твърди, че е отговорила на заявлението на жалбоподателя с вх. № 38034 от 18.08.2012г. с писмо изх. № 66393 от 28.08.2012г. Пред КЗЛД в проведеното административно производство с преставено становище (стр. 166 – 169 от делото) най – накрая в становището заинтересованата страна [фирма] изрично заявява, че на заявление вх. № 38034 от 18.08.2012г. е отговорено на жалбоподателя с цитираното писмо изх. № 66393 от 28.08.2012г., като твърди, че този отговор е изпратен на жалбоподателя, но не посочва по какъв начин. Не е представил и доказателства във връзка с твърдението, че писмото е изпратено или получено от жалбоподателя. Към становището е приложено само писмото.

В чл. 32 от ЗЗЛД е определено, че по заявление с правно основание чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД, администраторът на лични данни или изрично оправомощено от него лице, разглежда същото и се произнася в 14-дневен срок от подаването му. В случая в предвидения в закона срок заинтересованата страна [фирма] е изготвил писмо изх. № 66393 от 28.08.2012г. (стр. 208 от делото), с което обаче отговаря на заевлието на жалбоподателя частично.

Съгласно чл. 33, ал. 1 от ЗЗЛД администраторът на лични данни е задължен писмено да уведоми заявителя за решението или отказа си по чл. 32, ал. 3 - 5 в съответния срок. Съгласно чл. 33, ал. 3 от ЗЗЛД липсата на уведомление по ал. 1 се смята за отказ. Т. е. в хипотезата на издадено решение (посоченото по – горе писмо от 28.08.2012г.), независимо от частично позитивния за заявителя резултат, законодателят приравнява неуведомяването за този акт, на отказ на администратора да предостави исканата информация по направеното заявление. Това е така, тъй като целта на закона е исканата информация да достигне до искателя с оглед охраняване на интересите му относно личните му данни и предоставянето им на трети лица. Ако се приеме тезата на ответника, че е изпълнено законовото изискване с издаване на позитивно решение, с което е разрешен достъп до личните данни на лицето в частта, с която е разрешен, без надлежното му уведомяване за това, то би се стигнало до игнориране на нормата на чл. 33, ал. 3 от ЗЗЛД (в този смисъл Решение № 1899 от 11.02.2013 г. на ВАС по адм. д. № 2757/2012 г., V о.) и не би била изпълнена целта на закона, посочена по – горе. В случая жалбоподателя не е уведомен за постановения отговор по неговото заявление чрез някой от предвидените в чл. 33, ал. 2 от ЗЗЛД способности: лично срещу подпис или по пощата с обратна разписка. Не са представени и доказателства в тази връзка, подкрепящи твърдението на [фирма], не са ангажирани и доказателства от [фирма] оборващи твърдението на жалбоподателя, че писмото от 28.08.2012г. не му е връчвано. В случая доказателствената тежест е за заинтересованата страна, тъй като жалбоподателят твърди отрицателен факт – че не е получавал писмото – а отрицателни факти не се доказват. Доказателствената тежест е за страната, която твърди положителния факт, а именно М., който в становището на стр. 166 – 169 твърди, че е изпратил писмото на жалбоподателя. В тази връзка съдът намира, че извода на ответника в оспореното решение и твърдените на заинтересованата страна „мобилтел” ЕАД в становището, че същото е надлежно изпратено, съответно съобщено, не е доказано. Това не се установява и от представените пред административния орган доказателства. Представянето на отговор в хода на производството пред КЗЛД, респективно в съдебното производство не може

да санира неизпълнението на задължението за заинтересованата страна, уредено в ал. 1 на същата разпоредба. По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че с оглед разпоредбата на чл. 33, ал. 3 от ЗЗЛД в случая е налице отказ на администратора на лични данни - [фирма] за предоставяне на достъп до лични данни по смисъла на чл. 26 и чл. 28 от ЗЗЛД, който е незаконосъобразен. Изпълнени са законовите предпоставки за предоставяне на исканата от жалбоподателя информация - подадено е надлежно заявление и безспорно данните, до които същия желае достъп се съхраняват при ответника в качеството му на администратор на лични данни.

Във връзка с изложеното настоящият състав намира, че като е достигнал до обратен извод, а именно, че е даден отговор на част от искането на жалбоподателя с писмо изх. № 66393 от 28.08.2012г. без да му е съобщено това писмо, поради което е приел, че жалбата е частично неоснователна, административният орган е постановил оспореното решение в противоречие със закона. Предвид констатираната незаконосъобразност на обжалваното решение на Комисията за защита на личните данни, същото следва да се отмени, а преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне, предвид обстоятелството, че първоинстанционния съд не би могъл да се произнесе по същество, а в единствена компетентност на Комисията е да постанови решение по чл. 38 от ЗЗЛД . При решаване на спора Комисията следва да се произнесе по всички наведени в жалбата оплаквания, както и да изясни релевантните за порад обстоятелства и факти и да събере надлежните доказателства и в съответствие с направените искания в рамките на правомощията си по чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД, съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК настоящият състав намира за основателно искането на жалбоподателя за присъждане на разноски и за неоснователно искането на ответника в тази връзка.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2, чл. 173 ал. 2 и чл. 174 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № Ж - 149/2013 от 05.08.2013г. на Комисията за защита на личните данни, в частта, с която е прието, че по заявление вх. № 18.08.2012г. на жалбоподателя Я. Л. Н. [фирма] е отговорил с писмо изх. № 66393 от 28.08.2013г. пълно и обстойно относно възражението за надвнесени суми и начина на изчисляването им и е посочен пълният обем на предоставените лични данни от [фирма] по отношение на Я. Л. Н. и с което е приел, че в тази част не е налице мълчалив отказ за предоставяне на поисканата.

ИЗПРАЩА преписката на Комисията за защита на личните данни за произнасяне с оглед на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение в срок от 1 (един) месец от влизане на решението в сила.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на Я. Л. Н. от [населено място] сума в размер на 10 (десет) лева, представляваща разноски за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от

съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: